



Intervenció del President en la trobada del Grup Parlamentari Socialista al Parlament

Hospitalet de Llobregat, 15 de gener de 2009

Bona dia,

En primer lloc vull agrair al grup parlamentari la invitació a aquestes jornades, i molt especialment vull fer un agraïment molt sincer a la Manuela i al Miquel. Per la feina, per les dificultats que sovint comporta, per la dedicació, pels bons oficis i per tantes altres coses.

Us puc ben assegurar que el sóc plenament conscient de la tranquil·litat que dona tenir un grup parlamentari com el nostre darrere del Govern. I per això us agraïxo la vostra tasca diària.

El fet que em permeteu compartir ser avui aquí amb vosaltres per compartir una estona de reflexions i de debat estic segur que ens ajudarà a tots plegats, a mi segur que sí, a veure i entendre nous punts de vista de l'actualitat política catalana.

Us encoratjo a expressar aquests punts de vista, a plantejar obertament i clarament les vostres posicions davant l'actual situació. Per això procuraré ser breu en la meva intervenció, perquè tinguem temps de debat, després.

Sapiguen d'entrada que confio plenament en la bona feina que dureu a terme durant aquest nou període de sessions que comença ara.

Hem d'encarar reptes parlamentaris de primer nivell. Per citar-ne només alguns:

- La llei del consell de garanties estatutàries

- La del síndic de greuges
- La Llei d'educació de Catalunya,
- La de salut pública de Catalunya,
- La d'espectacles i activitats recreatives,
- La de l'autoritat catalana de la competència,
- La de protecció civil,
- La llei d'aeroports de Catalunya,
- La de governs locals,
- La del sistema policial,

entre altres.

El ritme de treball del Parlament durant aquesta legislatura està essent elevat. Això és bo des d'un punt de vista institucional. Ha de ser bo per al país i per als nostres conciutadans.

És responsabilitat de tots, Govern i Parlament, treballar per millorar la qualitat de les normes que aprovem. Tot i que ja sabeu jo que sóc partidari que de lleis, les menys possibles. Les necessàries. I tractant que siguin ben fetes, que tinguin sentit, que siguin clares, que no indueixin a confusió ni a qui les ha d'aplicar, ni a qui les ha de fer complir, ni a la ciutadania o els col·lectius per a qui han estat pensades.

D'aquesta bona feina vosaltres en sereu protagonistes i responsables. El Govern us encoratja i us trasllada el seu agraïment per endavant.

Ara acaba de fer dos anys que el Govern ha començat, i crec sincerament que el balanç és força positiu, i si haguéssim de dir a què ens hem dedicat, els eixos serien clars:

- A fer polítiques socials
- A promoure el progrés econòmic del país
- A garantir la seguretat i la Justícia
- A vertebrar el territori amb infraestructures que siguin sostenibles i els equipaments necessaris
- I a desenvolupar l'autogovern, defensar la nostra cultura i la nostra llengua

I això ho fem, entre altres coses, invertint més que mai Catalunya. Més que mai a la història recent, tant en quantitat com en percentatge del PIB.

A Catalunya s'estan executant obres públiques per més de 12.700 milions d'euros

I aquesta obra pública en marxa dóna feina a entre 100.000 i 150.000 persones

En dos anys, hem construït 355 nous equipaments (escoles, més centres assistencials i sanitaris, esportius, comissaries, biblioteques, jutjats, presons...)

• Hem construït a un ritme de:

- 1 equipament nou cada dos dies
- 2 escoles noves cada setmana
- 2 centres de salut nous cada mes
- 2 biblioteques noves cada mes
- 1 comissaria nova cada mes
- 1 jutjat nou cada dos mesos

Per tant, que ningú s'equivoqui, aquest govern sap el que vol, i sap cap a on vol portar el país.

Potser hi ha qui no sap el que vol ser de gran, no és el nostre cas, segurament és el d'altres que no tenen projecte i que encara estan pensant en construir no sé quina casa.

Tot i així entendreu que us digui que l'agenda política dels propers mesos vindrà molt marcada per dos temes molt i molt importants pel futur del nostre país:

- La crisi econòmica
- i la fase final, esperem, de la negociació del nou model de finançament.

Pel que fa al primer punt: som enmig d'una crisi global, de dimensions molt diferents a les que hem conegut i hem viscut fins ara i de la que encara en desconeixem la durada i la intensitat.

Una cosa són els desitjos i les previsions, però una de les característiques d'aquesta crisi és el *despiste* del experts, fins i tot dels Nobels. No hi ha grans aportacions ni un gran debat sobre les coses que cal fer. Desconeixem la durada i la intensitat de la crisi. Sabem que aquest semestre serà molt dur, que el 2009 serà molt dur, i que el primer semestre serà dur sobretot per la ocupació. Que està fent tancar empreses, que està deixant gent a l'atur, que té conseqüències sobre els més febles...

I sabem que els governs dels Estats i el Govern de Catalunya tenim pocs instruments per lluitar-hi. Menys instruments dels que tenien els estats en crisi dels anys 90 i dels 80.

Però estem utilitzant-los tots i estem treballant constantment per trobar-ne de nous, i perquè Catalunya, el nostre país, es pugui beneficiar de les mesures que s'adoptin a nivell estatal, comunitari o internacional.

Sabeu que fa poc hi va haver una reunió d'alts mandataris a Washington. Va haver-hi algunes conclusions positives, però la meva impressió és que l'aplicació d'aquestes conclusions que és francament millorable. Díficilment arribarem a la propera cimera amb algun dels deures fets.

En aquest mateix sentit, ara ens enrecordem d'aquells que volien menys Europa. Nosaltres volem més Europa, una Europa forta i unida, amb més capacitat de reaccionar davant de situacions com aquesta.

En canvi tenim una Europa en la que el Tractat de Lisboa encara té problemes per ratificar-se en alguns dels Estats i amb un referèndum de la constitució europea que va fracassar. Amb un grau de desunió notable i amb debilitat davant els grans reptes.

Ho hem viscut al llarg d'aquest procés i segurament ara més, amb una presidència txeca que és coneguda pel seu euroescepticisme.

I què estem fent nosaltres?

El Govern de Catalunya està fent tot el possible en la mesura de les nostres possibilitats.

I ho estem fent convençuts que haver admès que hi havia crisi, des del primer dia, ens col·loca en una posició avantatjosa per intentar sortir de la situació, abans i més ben preparats.

Crec que tot el conjunt del partit, i especialment el grup Parlamentari heu de fer d'altaveus d'aquest fet: el Govern de Catalunya ha treballat, treballa i treballarà el que calgui per apaivagar en la mesura de les nostres possibilitats les conseqüències negatives que la crisi està tenint sobre els nostres ciutadans i sobre les nostres empreses.

És convenient explicar una i una altra vegada, tot el que ja hem fet.

Perquè hi ha qui pretén fer creure a la gent que el Govern de Catalunya no ha fet pràcticament res. I això és simplement fals.

Altres comunitats utilitzen les mesures que nosaltres hem implementat com a model, cosa que vol dir que estem en el bon camí.

Permeteu-me que faci un petit repàs del que estem parlant:

El Govern fa temps que treballa en dos àmbits:

- Mesures Estructurals: Per accelerar el Canvi de Model Productiu, i en aquest punt cal destacar la feina feta a mitjançant l'Acord Estratègic i la seva actualització.
- Mesures Conjunturals: Suport als sectors productius i empreses més afectats.

En aquest sentit, i només a tall d'exemple:

Va ser ja al mes **d'abril** que es va adoptar un primer **Pla de 42 Mesures de Dinamització Econòmica**. Tot un conjunt d'actuacions per impulsar l'activitat econòmica, financera i empresarial.

El juliol, es va aprovar el **Decret Llei de mesures urgents en matèria fiscal i financera**.

Incrementant el límit d'endeutament de l'ICF en 500M€, ampliant en 300 M € l'autorització a l'ICF per donar avals per garantir al sector empresarial l'accés als recursos financers necessaris per dur a terme la seva activitat i ampliant la deducció per rehabilitació de l'habitatge en l'IRPF.

Pocs dies després, **el 16 de juliol**, jo mateix vaig anunciar una sèrie de mesures d'autoritat com la Reducció en un 25% de determinades partides de Despesa Corrent o la Contenció en el creixement de les plantilles de la Generalitat.

A finals d'any, **el 16 de desembre** el Govern va aprovar una sèrie d'actuacions per ajudar a les empreses catalanes i els seus treballadors a fer front a les dificultats econòmiques. A les petites i mitjanes empreses i a sectors en crisi com el de l'automòbil .

I el **23 de desembre** vam prendre acords per fer front tant a la situació del sector de la construcció i de les activitats immobiliàries, com de les famílies que no poden fer front als pagaments de la hipoteca o no se'ls concedeix crèdit per a la compra d'habitatge.

El conjunt d'aquestes actuacions suposen fins el moment que el Govern de la Generalitat està injectant recursos addicionals a l'economia per valor d'uns 4.000 M€, és a dir, pràcticament dos punts del PIB: el 1.92%.

I si a aquestes mesures afegim les preses pel Govern de l'Estat

- La injecció de liquiditat al mercat (encara a mig implementar i amb una col·laboració discutible per una part del sector financer) ,
- moratòria d'hipoteques,
- fons estatal d'inversió local del que gaudeixen ara els Ajuntaments,
- pla de l'automoció, etc,

podem estar prou satisfets de la feina feta i de la que queda encara per fer.

En definitiva, tot un conjunt de mesures que s'adrecen a:

1. Pal·liar la situació de les persones més vulnerables a la crisi,
2. Atenuar les restriccions de liquiditat del sistema financer català i garantir que les empreses i les famílies tinguin accés al finançament necessari per a l'exercici de la seva activitat o el pagament de la seva hipoteca.
3. Dinamitzar el mercat de treball i ajudar a les persones que es troben en situació d'atur, amb iniciatives també en el camp de la formació.
4. Contrarestar el descens de l'activitat del sector immobiliari.
5. I ajudar als sectors industrials i als seus treballadors més afectats per la crisi econòmica (especialment, el sector de la indústria de l'automòbil, on un dels principals problemes que tenim és la caiguda de la demanda.).

No vull estendre'm més, però el missatge és clar: Ningú pot quedar enrere, i el Govern treballa i farà el que calgui per evitar-ho. Aquest és el nostre compromís. Amb les nostres limitacions.

Pel que fa al segon tema, el finançament...

Sabeu que estem negociant, però que encara no hi ha acord. Tot i que s'han produït avenços importants.

Ara ja podem dir que sí, que tothom accepta plenament que **estem negociant el nou sistema de finançament**.

La possibilitat de dur a terme aquesta negociació no sempre ha estat clara, al contrari, en algun moment, tot just abans de l'estiu, ha estat molt durament qüestionada amb el pretext de la crisi econòmica que encara en aquell moment no era tant dura com ho és ara. El Govern de Catalunya no va acceptar mai aquesta excusa i la nostra fermesa ha permès que ara s'estigui negociant seriosament.

Hi ha qui no confiava en que aconseguiríem negociar en aquests moments el finançament. Estic convençut que alguns ho desitjaven. Desitjaven que no poguéssim ni tan sols plantejar la negociació. I es van equivocar de totes totes.

I el que és més important encara:

estem negociant sobre la base del model que recull el nostre Estatut i per tant, no només estem discutint exclusivament la millora del finançament sinó un nou model de finançament.

És cert que només podia ser així. Però no ha estat fàcil. Ni per alguns d'aquí ni per alguns d'allà.

Negociar sobre el model que es desprèn de l'Estatut, en el fons és negociar sobre les bases que sempre han defensat els dos Governes d'esquerres d'aquest país, i sobre el model que defensava el PSC -amb l'Antoni Castells al capdavant dels temes econòmics- quan encara la dreta governava a Catalunya.

Són dos progressos molt notables, gens menors.

Que tenen en el seu origen la tenacitat i la fermesa de l'actual Govern de Catalunya.

A base d'esforç i de tenacitat, hem aconseguit que el Govern espanyol, i també algunes de les comunitats autònomes, reconeixin que els criteris que hem posat sobre la taula són criteris justos.

Criteris que venen d'un país que no demana privilegis, sinó que demana allò que li pertoca, ni més, ni menys, com a país dinàmic i solidari que és, i com a país que també fa un esforç fiscal superior al de la resta de comunitats.

No entraré en tecnicismes, però sí que vull fer un repàs, a algunes de les demandes que per a nosaltres són substancials i que ja han estat reconegudes com a base del futur sistema de finançament i també a les insuficiències que cal superar:

PRIMER AVENÇ

Catalunya ha de tenir més autonomia fiscal i financera.

El impostos cedits a la Generalitat pujaran al que preveu l'Estatut:

- el 50% de l'Impost sobre la renda de les persones físiques (ara és el 33%)
- el 50% de l'IVA (ara és el 35%)
- i el 58% dels impostos especials (ara és el 40% sobre alguns productes)

Estem parlant d'augmentar substancialment la cessió d'aquests impostos.

Ho diu l'Estatut i ja ho recull la proposta del ministre Solbes.

SEGON AVENÇ

La segona és que l'Estat ha d'aportar més diners a Catalunya -i a altres comunitats autònomes també-, però a nosaltres, evidentment, la que ens ocupa és Catalunya.

El Govern de l'Estat ja ha reconegut que els diners que van al conjunt de les Comunitats Autònomes són insuficients per desenvolupar les polítiques sobre les que tenim competències. Hi ha el reconeixement de què s'ha d'augmentar aquesta aportació i això és important. S'admet el concepte tot i que encara hi ha una insuficiència molt notable, i és que hem de parlar de xifres. Encara no s'ha parlat de xifres, però en algun moment de la negociació, esperem que molt aviat, es pugui començar a parlar de xifres. Aquesta és una de les mancances, també, com sabeu, que ha posat de relleu, el document de bases elaborat pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

TERCER AVENÇ

Catalunya ha d'aportar a la resta de les comunitats allò que li correspon, ni més, ni menys. I això és que l'aportació ha de ser justa.

Nosaltres som solidaris i ho volem continuar sent.

Però amb uns criteris clars.

El nostre criteri és que hem de ser solidaris amb aquells serveis bàsics de l'Estat del Benestar.

Aquesta és la nostra convicció, la nostra obligació, és el que recull l'Estatut, també.

Però la solidaritat no ha de limitar la nostra capacitat de continuar fent polítiques que ens facin ser un país més competitiu i dinàmic, un país capdavanter en l'adaptació als nous cicles econòmics.

Això es farà mitjançant el mecanisme d'anivellament parcial. També reconegut en el document del Ministeri d'Economia i Hisenda tot i que caldrà precisar aquest anivellament parcial sobre quin percentatge s'estableix. Això és un avenç però també una de les carències que té el document.

QUART AVENÇ

Bé, s'ha reconegut que el nombre d'habitants ha de ser el criteri principal a l'hora de calcular quina és l'aportació de l'Estat a Catalunya. Això és important, és un gran avenç.

Hem de rebre per tots els ciutadans que tenim, no només pels que teníem en un moment determinat de fa sis, vuit o deu anys. Aquest va ser un dels grans errors de la negociació de CiU i el PP l'any 2001. A part de què el model no era revisable, és que el mecanisme de revisió de la població era un mecanisme que ha fet, entre d'altres coses, que tenim més d'un milió de persones més de les que teníem l'any 1999 i no s'hagin vist incrementats els nostres recursos. Hem de tenir en compte que la diferència, en el nostre cas, supera el milió de persones. Amb el cost afegit que això suposa per alguns serveis bàsics, com l'educació, la sanitat, entre d'altres, o els serveis socials.

Com veieu,

hi ha avenços substancials tot i que encara també, insuficiències notables.

Per això continuem negociant.

Com ho va fer ahir el conseller d'Economia amb els responsables del Ministeri ahir mateix.

Podem dir que estem contribuint a construir un nou sistema de finançament amb els fonaments del model que hem proposat des de Catalunya. Això és evident.

I que no és un model que perjudiqui a la resta de comunitats autònomes, sinó que és un model que ha de fer justícia.

La proposta de bases del Ministeri d'Economia encaixa amb l'Estatut. Però segons com es despleguin aquestes bases, que és el que s'està discutint ara, poden complir-lo o no.

Per això estem negociant. Per això volem concretar. Sobre la base de les observacions i esmenes que hem aprovat i que fet arribar al Govern d'Espanya.

Això és el que hem començat a fer i el que continuarem fent al llarg dels propers dies i setmanes.

Tenim un model vigent tremendament injust amb Catalunya.

Fruit dels pactes de CiU amb el Partit Popular de l'any 2001, convé recordar-ho.

Aquesta i no altra és la situació que hem de capgirar.

Aquest i no altre, és l'error històric que va cometre CiU -no dic el PP, que sabia molt bé el que signava- i que ens toca solucionar a nosaltres. Som conscients que no es pot capgirar d'un any per l'altre.

Però el govern de Catalunya s'ha de mantenir i es mantindrà ferm, en la negociació fins que no tinguem la garantia que aquesta situació canviarà.

**

Però m'agradaria fer una reflexió final.

Ja us he dit que el nou sistema de finançament ha de servir en primer lloc per millorar la vida dels catalans i les catalanes i per garantir el futur i la prosperitat del nostre país.

Però tot això també ho estem fent perquè és la nostra forma de contribuir a la construcció d'Espanya.

Nosaltres, a diferència d'altres tenim un projecte per Espanya i per a Europa. No ens cal construir cap casa. Construïm Catalunya i aportem la nostra part a la construcció dels altres pobles que formen l'Espanya plural i diversa.

Aquesta no és una contribució menor, i volem que se'ns reconegui, perquè alguns no volien parlar d'aquest tema, però crec que ara la gran majoria en parla i sintonitza amb la nostra proposta.

La crisi i el finançament seran temes importants, sens dubte, i el Govern els està encetant amb valentia i determinació, però no vull que oblideu quin és el nostre objectiu de fons, allò pel que els ciutadans en van donar la seva confiança:

- per fer polítiques socials
- per promoure el progrés econòmic
- per garantir la seguretat i la Justícia
- per vertebrar el territori
- I per desenvolupar l'autogovern, defensar la nostra cultura i la nostra llengua

Amb aquest seguit d'actuacions al que abans feia referència i que continuarem desenvolupant d'acord amb el Pla de Govern que és el nostre full de ruta per aquesta legislatura.

Estic convençut que per fer-ho comptarem amb la vostra ajuda i el vostre suport.

Res més, acabo i us convido a plantejar-me durant el debat totes les aportacions, dubtes o crítiques que considereu oportunes.

Moltes gràcies.